

POSLEDNÍ (DEMOKRATICKY ZVOLENÝ) PREZIDENT GCP

Tři dny po komunistickém puči, 28. února 1948, v šestnácti lidech (z celkového počtu 220 členů) proběhla v paláci SIA XXI. valná hromada Golf Clubu Praha.

Hrstka přítomných spíše jen tušila, než věděla, co je čeká.

Pojďme společně odkrýt osud posledního prezidenta GCP Dr. Jana Skalického, jedno z mála bílých míst v historii nejslavnějšího pražského klubu.

O svých klubových „povinnostech“ nezapochoval nikdo ze svolané valné hromady ani náznakem. Schválili zprávy jednatele Dr. Fürsta, předsedy STK Dr. Tondera, hospodáře Dr. Kalného, pokladníka Citty i revizora účtů Grégra. Namísto volby nových orgánů lakonicky konstatovali: „Další bod programu nebyl proveden vzhledem ke změně poměrů ve sportu v lidově-demokratické republice a jednatel oznamuje, že byl ustaven Akční výbor Golfového svazu, který na své ustavující schůzi dne 1. března 1948 stanoví akční výbor GCP. Tento akční výbor po provedené očištění klubu navrhne kandidátku nového výboru a rozhodne o dalších opatřeních ve vedení klubu.“ Kdo byl muž, který schůzi se vši noblesou odřídil a důsledně dohrál svoji roli až do hořkého konce?

**Washington, Kaunas,
Paříž, Motol**

Dr. Jan SKALICKÝ byl prezidentem GCP jen půl roku, na přelomu let 1947 a 1948. Narodil se 29. 4. 1890 v Lípě u Hradce Králové. Po gymnáziu studoval ro-

Fotoportrét J. Skalického ze 40. let

mánskou filologii na Filozofické fakultě v Praze a od r. 1914 na pařížské Sorboně. Zde jej zastihla válka. Stal se členem Revolučního komitétu českých dobrovolníků v Paříži (tzv. České kolonie). V letech 1915–1918 byl jejím generálním tajemníkem. Publikoval v La nation tchéque a v České samostatnosti. Služba v zahraničním hnutí mu byla později započítána jako „veřejná služba“, léta 1918–1919 jako „legionářská doba“. Od listopadu 1918 byl tajemníkem ministra zahraničních věcí. Dále studoval v Cambridge a doktorát obhájil na Univerzitě Karlově. Když se o deset let později ženil s Čecho-američankou Blankou S. Chmelíkovou, za svědky mu – kromě skladatele prof. Josefa Suka – šel ministr zahraničí Dr. Edvard Beneš. A aby se zakládajících členů GCP sešlo na jednom místě více, oddával jej pražský primátor Dr. Karel Baxa...

V letech 1929–1933 působil jako legační rada ve Washingtonu, od r. 1933 jako chargé d'affaires a od r. 1936 jako vyslanec v litevském Kaunasu. V r. 1939 byl nařízením říšského protektora v Čechách

Ilustrace k 17. únoru 1948 - z pozůstalosti Dr. Fürsta

a na Moravě propuštěn ze služby vzhledem k provinění, že: „Úřad sice předal, vyzvání k návratu do Prahy však nevyhověl a nepodal o sobě žádnou zprávu.“ Ve skutečnosti odjel přes Stockholm a Londýn na naši ambasádu v Paříži. Zde organizoval československé rozhlasové vysílání. Po pádu Francie odešel s exilovou vládou do Londýna – od r. 1940 jako úředník jejího ministerstva zahraničních věcí. O rok později byl jmenován vyslancem u prezidenta Polské republiky, kteroužto funkci vykonával až do přerušení diplomatických styků s londýnskou polskou vládou. Od r. 1944 byl šéfem diplomatického protokolu. Tuto funkci zastával i po návratu do Prahy v r. 1946. Postupně byl povyšován do hodnosti ministerského rady, odborového přednosty a od r. 1947 velvyslance v ústředí MZV. Z jeho služeb

Golf Club Praha
 DOVOLUJE SI ZVÁTI
E. Vyčítalová
 NA
svůj domácí ples
 POŘÁDANÝ POD ZÁŠTITOU ČESTNÉHO PŘEDSEDY GOLFOVÉHO SVAZU ČSR PANA MINISTRA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ
Jana Masaryka
 DNE 17. ÚNORA 1948 O 20:30 HODINĚ VE VŠECH MÍSTNOSTECH NÁRODNÍHO KLUBU V PRAZE II, PŘÍKOPY 10
 HUDBA PETRA LEDNA • VSTUPNÉ 250,— Kč, ČLENOVÉ 150,— Kč, AKADEMIK 50,— Kč
 Předprodej a písemné reklamace v sekret. GCP Klánovice, osobní a telefonické ve dnech 10. a 11. února 1948 od 16-18 hod. v Národním klubu Praha II, Příkopy 10, telefon 367-39 • Tato pozvánka jest průkazem ke vstupu

byl pak nedlouho po převratu propuštěn. V r. 1949 byl odeslán na tzv. čekací dovolenou. Pozdější šestiřádková výpověď začíná slovy: „MZV rozvažuje pracovní poměr, ujednaný s Vámi ústně dne 1. března 1949, jednoměsíční výpovědí k 1. prosinci 1951...“

Golfová mise jako služba vlasti

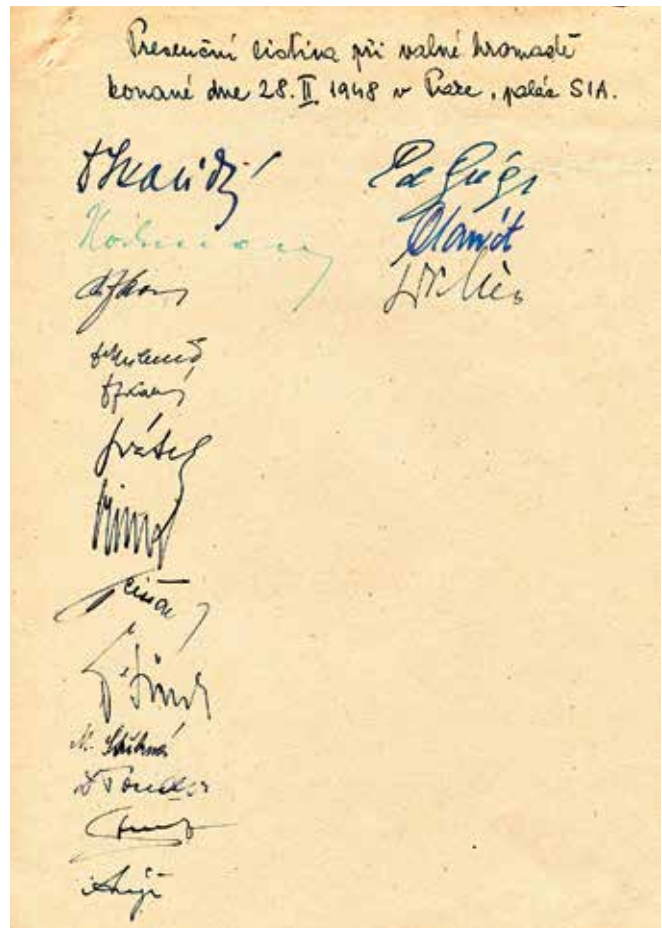
Svoji golfovou misi zcela jistě nepřeceňoval. Pojímal ji stejně jako

hromady, aby docílil schválení zpráv o hospodaření klubu a revizních zpráv za předchozí období – a vyčistil tím stůl. Z dalších agend byl za jeho předsednictví schválen plán na úpravu tří nových jamek z rozestavěné druhé klánovické devítky a byl učiněn poslední pokus o pacifikaci neukázněných nosičů, jejichž třídně motivovaná rebelie proti vedení klubu měla již velmi brzy vydat své hořké plody.

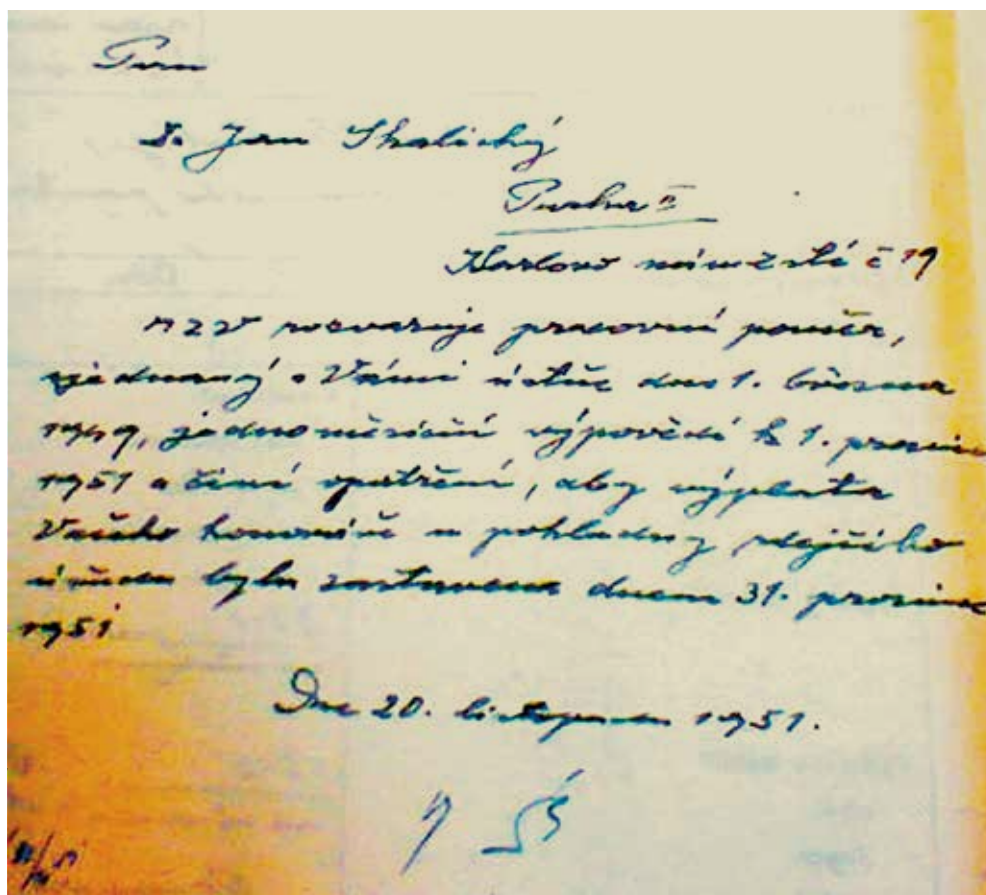
Ve složkách z Policejního či Státního archivu, ale ani v letopisech Sokola, se o našem muži nedočteme nic. Citace jeho jména byste bohatě spočítali na prstech jedné ruky.

„službu vlasti“, o kterou jej v nelehké době zřejmě požádal někdo z nejbližších spolupracovníků či snad jeho šéf – Jan Masaryk – kdo ví? Předsedou GCP byl zvolen v září 1947 podle čerstvě novelizovaných stanov. V průběhu svého ani ne půlročního funkčního období byl okolnostmi přinucen svolat dvě mimořádné valné

Labutí písní celé této funkcionářské garnitury byl Reprezentační ples GCP v Národním klubu, úspěšně uspořádaný pod záštitou Jana Masaryka v polovině února. Pro Skalického jako by se tím uzavřel pomyslný oblouk, jehož klenba se celý život opírala o věrnost první republiky a jejím ústavním představitelům...

Prezenční listina z XXI. valné hromady GCP

Dr. Jan Skalický se vytratil z golfového dění stejně decentně, jako se v něm zjevil. Pomohl klubu, když bylo nejhůř – uvedl věci do úředně náležitého stavu a odešel ze scény, na kterou se již nedočkávě drali jiní. Platilo to jak v klubu, tak na ministerstvu. Paradoxem doby zůstane, že někteří z protagonistů měli v budoucnu sehrát stejně aktivní roli na půdě obou institucí – GCP i MZV... Ve složkách z Policejního či Státního archivu, ale ani v letopisech Sokola, se o našem muži nedočteme nic. Citace jeho jména byste bohatě spočítali na prstech jedné ruky. A nebýt jeho osobního spisu na MZV ČR, neměli bychom dnes dokonce ani jedinou jeho fotografii. Z paměti klubu se vytratil zřejmě proto, že jeho úloha byla jen krátká a v zásadě nevědná – na důstojnosti a korektnosti, s jakou se jí zhostil, to však vůbec nic neubírá...